

Kivételezett patikakártya-használók:

a Parlament által a napokban elfogadott adótörvény meghagyta az önkéntes pénztári befizetések SZJA-kedvezményét

Volt miért izgulni az elmúlt hetekben. A Budapesti Értéktőzsde vezetői azért lobbiztak, hogy ne legyen árfolyamnyereség-adó, mi a Patikapénztárnál pedig azért, hogy az önkéntes pénztárak kerüljenek ki abból a kosárból, ahova azokat a termékeket tették, amelyek után az összevont adókedvezmények plafonba ütköznek. Mindkettőnknek sikerült.

Nyilvánvalóan más, de ugyanazt az eredményt hozó érvek támasztották alá a nyugdíjpénztári kedvezmény megtartását, mint az egészségpénztári kedvezményét.

NYUGDÍJPÉNZTÁRAK: a PSZÁF által közzétett adatok szerint (www.pszaf.hu) 2004. I. félév végén az önkéntes nyugdíjpénztári szektor befektetéseinek nyilvántartási értéke 473,9 milliárd forint volt. Nyilván az esetleges megszorításnak nagyon rossz üzenete lett volna a piac számára: megtorpant volna ennek a hatalmas vagyonnak a gyarapodási üteme.

annyi, mint a semmi (0) 25%-a. Ez egyszerű matematika.

De hogy kerek legyen a történet, itt a helye a tényszerű közlésnek, amely szerint 2004. I. félév végén 1 239,6 ezer ember volt tagja csak önkéntes nyugdíjpénztárnak. És ebből a szempontból mindegy, hogy kinek lett igaza.

EGÉSZSÉGPÉNZTÁRI ADÓKEDVEZ-MÉNY. Igazából a nyugdíjpénztárak mellett sokáig mostohagyerek volt. Ami érthető is, elvégre egy munkáltató, vagy mi is magánemberként a jövőnkét illetően egyszerre csak egy döntést hozunk meg: idén nyugdíj, jövőre egészség. Néhány év késéssel, de megindultak az önkéntes egészségpénztárak is. Mindenki tudja, hogy itt a taglétszám 2004. I. félév végén 300 ezer volt, hogy most, novemberben hol tartunk, azt csak saccolni lehet. Amit viszont a Patikapénztárnál bizonyosan tudunk: mi várhatóan az idén is megduplázzuk a tavaly év végi mutatószámainkat: a taglétszámot, a munkáltatók számát, bevételeinket, a kezelt vagyont (azért ezt a 675 millió forintot is szereti az értékpapíri piac!).

Ide kívánczik egy személyes történet. 1994-ben, amikor megalakult az önkéntes pénztárak felügyelete, a közgazdasági főosztály vezetésével bíztak meg. Mi a feladata egy ilyen területnek? A feladat nem volt éppen hálás: megpróbáltuk megtervezni a szféra jövőjét, akkor, amikor a pénztárról az embereknek egyetlen dolog jutott eszükbe: a pénztár egy olyan hely, ahol fizetni kell a kenyérért, a cipőért. El tudják képzelni, mit élt át a matematikai modelleken felnőtt agyam ennyi ismeretlen láttán? De hát éppen akkor kerültünk ki az egyetemről, tele ambícióval, tervekkel, álmokkal, úgyhogy éjszakákba nyúlóan szorgalmasan végeztük a háttérszámításokat. Meg is írtuk az előterjesztést, amit aztán be kellett vinni a Pénzügyminisztériumba az egyik vezetői értekezletre. Annak rendje és módja szerint a résztvevők előtte megkapták az előterjesztés másolatát, nekem pedig megadták a lehetőséget, hogy szóban is ismeressem az anyagot. Nagyon lelkes voltam. Elmondtam, hogy nehezen ugyan, de előbb-utóbb – alapvetően a vállalatok – fel fogják ismerni, hogy gondoskodjanak az embereikről, és mindezt egy olyan formán keresztül, aminek nagyon kedvező az adókönyvezete. Tíz év távlatában egymillió embernél is több lesz valamelyik pénztár tagja. Dermedt csend, majd egy ötvenes éveit taposó résztvevőtől megkaptam az egyetlen fagyos megjegyzést: „Nem is tudtam, hogy a Pénzügyminisztériumot mostanában rózsaszín kosztümös, hosszú hajú kislányok irányítják.”

De azért sem adtam fel. Előterjesztésünkre a rákövetkező évben megváltozott az önkéntes pénztárak adókönyvezete: a befizetések régebben az adóalapot csökkentették, azóta pedig közvetlenül adóból írható le a kedvezmény. Az érvem nagyon egyszerű volt: ha egyszer úgysem lesz az egészségből semmi (megkaptam az értekezleten), akkor miért ne legyen több az adókedvezmény? A semmi (0) 50%-a pont

SZÓVAL MIÉRT JÓ AZ ÁLLAMNAK, HA EMBEREK ÖNKÉNTES EGÉSZSÉGPÉNZTÁRBA FIZETNEK BE? Azért, mert akármilyen lesz az egészségügyi reformmal, olyan mindig lesz, akinek valamelyik szolgáltatás nem lesz megfelelő. Vagy mert messze van, vagy mert jobbat vagy mert mást szeretne. Akkor pedig lehet azt mondani az állampolgároknak, hogy ugyan nincs több központi pénz a magán fogorvosra, de adtam rá adókedvezményt, ha igénybe akarod venni, szervezd meg magadnak.

Bizonyára ez a gondolat segítette a döntéshozókat abban, hogy a patikakártya befizetése után járó adókedvezmény is változatlan maradt.

Egy dologgal azonban mindenkinek tisztában kell lennie, aki önkéntes egészségpénztárban tag, legyen az bárhol. Igen, nagylelkű volt az állam, amikor adókedvezményt adott, de végtelenül szigorú lesz, ha az adott pénztár nem a vonatkozó jogszabály (263/2003. (XII. 24.) Kormányrendelet az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak által finanszírozható szolgáltatásokról) szerinti szolgáltatásokat finanszírozza. Ha egy pénztártag az ott fel nem soroltakra költ, azt bizony az SZJA-törvény szerint le kell adóznia, akár a munkáltató töltötte fel kártyáját, akár saját maga. Mi a Patikapénztárnál szolgáltatóinkkal szoros együttműködésben szabályoztuk le mindezt, és tartjuk be a törvény minden betűjét.

Az okot és a célt pedig biztosan Önök is megfejtették: ezt a privilegizált adókönyvezetet csak a törvények betartásával, napi szorgalmas munkával lehetett a múltban kiérdemelni és lehet majd a jövőben megtartani.

„Most a többi patikapénztáron a sor” – foglalta össze a helyzetet summásan egyik patikus-szolgáltatónk. Egyetértünk.

Budapest, 2004. november 12.